

Document de ședință

B8-0057/2016

14.1.2016

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la clauza de apărare reciprocă [articolul 42 alineatul (7) din TUE] (2015/3034(RSP))

Sabine Lösing, Neoklis Sylikiotis, Rina Ronja Kari, Fabio De Masi, Marina Albiol Guzmán, Martina Anderson, Sofia Sakorafa, Lynn Boylan, Matt Carthy, Liadh Ní Riada, Kostas Chrysogonos, Stelios Kouloglou, Kostadinka Kuneva, Dimitrios Papadimoulis, Javier Couso Permuy
în numele Grupului GUE/NGL

Rezoluția Parlamentului European referitoare la clauza de apărare reciprocă [articolul 42 alineatul (7) din TUE] (2015/3034(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 42 alineatul (7) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 13 noiembrie 2015, au avut loc la Paris mai multe atacuri teroriste comise de „Statul Islamic/Daesh”, în urma cărora au murit 130 de oameni, 352 au fost răniți, dintre care mulți au rămas mutilați pe viață, iar multe persoane necesită sprijin psihologic;
- B. întrucât, imediat după aceste atacuri, Franța a cerut, în cadrul reuniunii Consiliului Afaceri Externe al UE din 17 noiembrie 2015, activarea articolului 42 alineatul (7) din TUE; întrucât aceasta a fost prima dată în care articolul 42 alineatul (7) a fost activat;
- C. întrucât miniștrii de apărare ai UE și-au exprimat sprijinul unanim și deplin în favoarea Franței, precum și disponibilitatea de a-i acorda acesteia tot sprijinul și toată asistența necesare în conformitate cu articolul 42 alineatul (7), indicând faptul că, pentru activarea asistenței reciproce, nu este nevoie din punct de vedere juridic de nicio decizie sau concluzie a Consiliului;
- D. întrucât acțiunile subsecvente au fost întreprinse la nivelul cooperării interguvernamentale bilaterale și nu au necesitat implicarea Consiliului sau a Comisiei; întrucât anumite state membre s-au angajat să acorde asistență Franței, unele au nevoie de aprobarea parlamentului lor în acest sens, iar altele nu au întreprins nimic în această direcție;
- E. întrucât, astfel cum a fost demonstrat de așa-numitul „război împotriva terorii” purtat din 2001 de SUA, NATO și aliații acestora, războaiele conduc doar la mai mult terorism, distrugerii ale statelor și pierderi de vieți omenești;
- F. întrucât Parlamentul nu are, din punct de vedere juridic, nicio posibilitate de a exercita un control parlamentar asupra procesului de activare a articolului 42 alineatul (7);
- G. întrucât Franța a solicitat, pe de o parte, sprijin prin gruparea și utilizarea în comun a capacităților pentru operațiunile sale din Irak și Siria și, pe de altă parte, sprijin în alte regiuni în care sunt desfășurate trupe franceze pentru a permite utilizarea acestora în alte scopuri;
- H. întrucât articolul (42) alineatul (7) din TUE prevede că statele membre sunt obligate să acorde asistență unui stat membru în cazul în care acesta face obiectul unei agresiuni armate pe teritoriul său; întrucât acest lucru se face la nivelul cooperării

interguvernamentale bilaterale și în conformitate cu Carta ONU;

- I. întrucât articolul 42 alineatul (7) nu poartă niciun titlu, motiv pentru care sintagma „clauză de apărare reciprocă” nu reprezintă un termen juridic;
- J. întrucât articolul 42 alineatul (7) își are originea în articolul 5 din Tratatul de la Bruxelles al Uniunii Europei Occidentale și a fost inclus pentru prima dată în TUE în 2009, prin Tratatul de la Lisabona,
 1. respinge activarea articolului 42 alineatul (7) din TUE și afirmă că acest lucru transformă Uniunea Europeană într-o alianță militară; avertizează că activarea acestuia nu ar trebui să stabilească un precedent pentru cazuri viitoare;
 2. nu este deloc de acord cu interpretarea articolului ca o obligație de sprijinire militară a Franței în cadrul unor operațiuni militare, sau în vederea justificării sau a legitimării unor acțiuni militare în desfășurare sau deja planificate; respinge, de asemenea, prezentarea atacurilor de la Paris drept acte de război pentru a conferi legitimitate unui răspuns militar și subliniază că, conform dreptului internațional, așa-numitul „Stat islamic/Daesh” nu este un stat;
 3. subliniază că operațiunile militare nu au limitat sau oprit niciodată actele de terorism, ci, dimpotrivă, au provocat și mai multe victime și diversiuni și au condus la deteriorarea situației popoarelor afectate de acestea; solicită stoparea așa-numitului „război împotriva terorii” și insistă asupra abordării activităților teroriste în limitele statului de drept prin intermediul anchetelor de poliție și a punerii în aplicare a legii de către aceasta; subliniază faptul că lupta împotriva terorismului nu ar trebui în niciun caz să servească drept pretext pentru limitarea libertăților persoanelor și a drepturilor lor fundamentale și denunță toate politicile menite să conducă la discriminarea unor părți ale populației pe motive de origine sau de religie;
 4. solicită respectarea cu strictețe a dreptului internațional în vederea evitării oricărei intervenții militare sau de altă natură în afacerile interne ale statelor, precum și în vederea rezolvării pașnice a conflictelor;
 5. solicită o revizuire completă a politicii UE din domeniul afacerilor externe, care ar trebui să excludă, fără excepție, intervențiile și măsurile militare și să fie orientată exclusiv spre măsuri civile, reducerea sărăciei și combaterea cauzelor care stau la baza acesteia, dezvoltarea socială și economică și cooperarea simetrică;
 6. solicită stoparea comerțului cu arme al UE și a exportului de arme și echipamente militare în zonele de conflict;
 7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului și Comisiei.